

11 славихъ ся въ тѣхъ. И рне съмь вече на свѣтъ-ть, но тѣ сѫ на свѣтъ-ть, и азъ идѫ при тебе. Отче святый, "упази гы въ името си, тия които ми даде, "за да бѫдѫтъ едно, "както ний. Когато бѫхъ съ тѣхъ на свѣтъ-ть, "разъ гы пазѣхъ въ твоето име: "тѣзи които ми даде упазихъ; "и ни единъ отъ тѣхъ не погибъ, "тъкмо съмъ погибелни, "за да ся испълни писаніе-то. А сега при тебе идѫ, и това дадѣ съмъ на свѣтъ-ть казувамъ, за да имать моїж-тѫ радостъ пълна въ себе си. "Азъ имъ дадохъ слово-то твое, "ши свѣтъ-ть гы възнесенавидѣ, защото не сѫ отъ свѣтъ-ть, "както азъ не съмъ отъ свѣтъ-ть. Не ся молѣ да гы земешъ отъ свѣтъ-ть, но "да гы упазишъ отъ лука-ваго. "Отъ свѣтъ-ть не сѫ, както и азъ не съмъ отъ свѣтъ-ть. "Освяти гы чрѣзъ твоих-тѫ истини; "твоето слово е истина. "Както ты проводи мене на свѣтъ-ть, и азъ проводихъ тѣхъ на свѣтъ-ть; И "за тѣхъ азъ освятявамъ себе си, да бѫдѫтъ и тѣ освятени чрѣзъ истини-тѫ. И не само за тѣхъ ся молѣ, но и за онѣзи които чрѣзъ тѣхно-то слово ще повѣрятъ въ мене; "да бѫдѫтъ всички едно; "както ты, Отче, си въ мене, и азъ въ тебе, да бѫдѫтъ и тѣ въ настъ едно; за да повѣрва свѣтъ-ть че ты си мя проводи-диль. И азъ, славж-тѫ коіжто ми даде, дадохъ іжъ тѣмъ; "да бѫдѫтъ едно, както смы ний едно: Азъ въ тѣхъ, и ты въ мене; "да бѫдѫтъ съвършени въ едно, и да разбере свѣтъ-ть че ты си мя проводи-диль, и възлюбилъ си гы, както си възлюбилъ мене. "Отче, тѣзи които си мя дадъ, искамъ дѣто съмъ азъ да бѫдѫтъ и тѣ съ мене; за да гледатъ славж-тѫ моїж, коіжто ми си дадъ, защото си "мя възлюбилъ прѣди създание мира. Отче праведни, "свѣтъ-ть не тя е позналъ, но "азъ тя познахъ, "и тѣ познахъ че ты си мя проводи-диль. И "явихъ имъ твоето име, и ще явиж, "да бѫдѣ въ тѣхъ любовь-та съ коіжто си мя възлюбилъ, и азъ въ тѣхъ.

## ГЛАВА 18.

1 Това като рече Иисусъ, "излѣзе съ ученици-ть си отвѣдъ "потокъ-ть Кедронъ, дѣто имаше градина, въ коіжто влѣзъ той

р Гл. 18; 1. 16; 28.  
с 1 Пет. 1; 5. Іуд. 1.  
т Ст. 21 и др.  
у Гл. 10; 30.  
ф Гл. 6; 39. 10; 28. Епр. 2; 13.  
х Гл. 18; 9. 1 Йоан. 2; 19.  
и Гл. 6; 70. 13; 18.  
и Исаи. 109; 8. Дѣян. 1; 20.  
ш Ст. 8.  
и Гл. 15; 18. 19. 1 Йоан. 3; 13.  
о Гл. 8; 23. Ст. 16.  
и Мар. 6; 13. Гл. 1; 4. 2 Сол. 3; 3. 1 Йоан. 5; 18.  
в Ст. 14.

и Гл. 15; 3. Дѣян. 15; 9.  
Ефес. 5; 26. 1 Пет. 1; 22.  
ю 2 Йар. 7; 28. Псал. 119;  
142, 151. Гл. 8; 40.  
я Гл. 20; 21.  
ж 1 Кор. 1; 2, 30. 1 Соц. 4; 7. Епр. 10; 10.  
и Гл. 21, 22. Гл. 10; 16.  
Рим. 12; 5. Гл. 3; 28.  
а Гл. 10; 88. 14; 11.  
б Гл. 14; 20. 1 Йоан. 1; 3.  
3; 24.  
в Кол. 3; 14.  
г Гл. 12; 26. 14; 3. 1 Соц.

2 и ученици-ть му. А Іуда който го прѣдаваше, знаеше това място, "защото много пѫти ся събираще Иисусъ тамъ съ ученици-ть си. И тъй "Іуда като зѣ единъ пълъ и слуги отъ първосвященици-ть и Фарисеи-ть, дойде тамо съ фенери и свѣщи и оржжія. А Иисусъ понеже знаеше всичко що имаше да дойде върхъ него, излѣзе, и рече имъ: Кого търсите? Отговорихъ му: Иисуса Назорянинъ. Казува имъ Иисусъ: Азъ съмъ. Съ тѣхъ стоеше и Іуда, който го прѣдаваше. И като имъ каза: Азъ съмъ; подръпнажъ ся на задъ, и паднахъ на земѣ-тѫ. И пакъ гы попита: Кого търсите? А тѣ рекохъ, Иисуса Назорянинъ. Отговори Иисусъ: Рѣкохъ ви че съмъ азъ: И тъй ако мене търсите, оставете тѣзи да си идѫтъ; За да ся сѫдже дума-та коіжто рече: "отъ тѣзи които ми си дадъ не изгубихъ никого. А "Симонъ Петръ който имаше ножъ, измѣжна го, и удари слугж-тѫ първосвящениковъ, и отбѣче му десно-то ухо: а на слугж-тѫ името бѣше Малхъ. 11 Тогазъ рече Иисусъ на Петра: Тури ножъ-тъ си въ ножниц-тѫ. "Чашж-тѫ коіжто ми даде Отецъ, да іж не пішъ ли?

12 И тѣ пълъ-ть и тысячи-никъ-ть и слуги-ть Іудейски уловихъ Иисусъ и възражъ го, и "заведохъ го първо "при Аннѣ; защото бѣше тестъ на Каїафа, който бѣше първосвящениникъ прѣвъз таѣ годинаж. 14 "А Каїафа бѣше тойзи който бѣ далъ съвѣтъ на Іудеи-ть, че е по добре да загъне единъ человѣкъ за народъ-ть. И "вслѣдъ Иисуса идѣше Симонъ Петръ, и други-ть ученици; и тойзи ученици бѣше познатъ на първосвящениника, и влѣзе съ Иисуса 16 въ дворъ-тъ първосвящениковъ. А "Петръ стоеше вънъ до врата-та. И тъй излѣзе други-ть ученици, който бѣше познатъ на първосвящениника, и казува слуги-та вратарка на Петра. И казува слуги-та вратарка на Петра: Да не си и ты отъ ученици-ть на тогози человѣкъ? Казува 18 той: Не съмъ. И стоехъ раби-ть и слуги-ть, които бѣхъ накалили огнь, защото бѣше студено, и ся грѣхахъ; съ тѣхъ 19 стоеше и Петръ и ся грѣхаше. А първосвященикъ-ть попита Иисуса за ученици-ть му и за учение-то му. Отговори му Иисусъ: "Азъ явно говорихъ на свѣтъ-ть; за всекога поучавахъ въ съборище-то и

4; 17.  
и Ст. 5.  
е Гл. 15; 21. 16; 3.  
ж Гл. 7; 29. 8; 55. 10; 15.  
з Ст. 8. Гл. 16; 27.  
и Ст. 6. Гл. 15; 15.  
и Гл. 15; 9.  
—  
а Мар. 26; 36. Мар. 14; 32.  
и Лук. 22; 39.  
б 2 Йар. 15; 23.  
б Лук. 21; 37. 22; 39.  
в Мар. 26; 47. Мар. 14; 43.

Лук. 22; 47. Дѣян. 1; 16.  
д Гл. 17; 12.  
е Мар. 26; 51. Мар. 14; 47.  
ж Лук. 22; 49. 50.  
з Мар. 20; 22. 26; 39. 42.  
ж Мар. 26; 57.  
и Лук. 3; 2.  
и Гл. 11; 50.  
к Мар. 26; 58. Мар. 14; 54.  
лук. 22; 54.  
и Мар. 26; 69. Мар. 14; 66.  
ж Лук. 22; 54.  
и Мар. 26; 55. Лук. 4; 15.  
гл. 7; 14, 26. 28; 8; 2.